

# РЕШЕНИЕ

№ 2216

гр. София, 02.04.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова**

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова  
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10528** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Х. Е. Ц., ЕГН [ЕГН], срещу Решение от 14.09.2020 г., постановено по НАХД № 4912/2020 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), НО, 93-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 17-4332-015601/03.08.2017 г. на зам. началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което на касатора е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ).

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния закон. Сочи, че в акта за установяване на административното нарушение било посочено, че водачът не представя валидна полица за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, което се квалифицирало като нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата, а не по КЗ. Счита, че СРС не е отчел очевидното разминаване на фактическото и юридическото обвинение и неправилно е потвърдил НП, като допуснатото разминаване нарушавало правото му на защита. Иска се отмяна на оспореното решение на СРС и потвърденото с него наказателно постановление.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел Пътна полиция не изпраща представител и не изразява становище по подадената жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Касационният контрол за законосъобразност /правилност/ на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС, на 15.07.2017 г. около 05:35 часа Х. Е. Ц. управлявал лек автомобил „Х. сивик“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Ю. Ж.-Г. в [населено място], по [улица]с посока от [улица]към [улица]. При извършена полицейска проверка се установило, че водачът не представя валидна полица „Гражданска отговорност“.

За констатираното нарушение на касатора е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 124831 от 15.07.2017г. година, а въз основа на него и НП, с което на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ, за извършено нарушение на чл. 638, ал. 3 от КЗ, на Х. Ц. му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал по реда на чл. 283 от НПК като доказателства по делото показанията на свидетеля–актосъставител С. С. и М. Л., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и в съдебното производство. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че безспорно се установява че Х. Е. Ц. е осъществил състава на нарушението по чл. 638, ал. 3 от КЗ.

Правилен е изводът на СРС, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Като нарушена е посочена санкционната норма на чл. 638, ал. 3 от КЗ, която се намира в Раздел „Административнонаказателни разпоредби“ и сочи, че лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева. Тази норма обаче независимо от това, че е санкционна, визира конкретно правило за поведение - задължение на лице, което управлява МПС и е различно от собственика на това МПС, да има сключена задължителна застраховка „Гражданска

отговорност“. Наред с това, цитираната норма, визира и санкцията при управление на МПС без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. От своя страна, задължението за сключване на Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е визирано в нормата на чл. 483, ал.1 от КЗ: Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор, но това не изключва отговорността на лицето, което управлява МПС и е различно от собственика на МПС да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобила, който управлява.

От събраните в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателства се установява по категоричен начин, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, тъй като в момента на проверката не е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за управлявания от него автомобил, на който той не е собственик. Според съставения АУАН и НП, към датата и часа, когато е извършена проверката, управляваният от касатора автомобил няма сключена застраховка „Гражданска отговорност“, като в НП е посочено, че водачът не представя валидна полица за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Така описано и на двете места, деянието несъмнено изпълва признаците на състава на чл. 638, ал. 3 от КЗ, който именно е посочен в АУАН и в НП като правна квалификация на нарушението. Безспорно се установява по делото, че касаторът е управлявал лек автомобил, собственост на Ю. Ж.-Г., без обаче да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобилистите. Непредставянето на застраховката се приравнява на липсата ѝ въобще, като установената неточност при описанието на осъществилите се в действителност факти се поправя въз основа на събрания по преписката доказателствен материал и на основание чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Правото на защита лицето не е накърнено по никакъв начин, поради което оплакванията в тази насока са неоснователни.

От доказателствата по делото е установено по безспорен начин както нарушението, така и нарушителят и неговата вина, при което законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на касатора. Наложенията санкция е във фиксиран размер и не е предмет на преценка. Единственото възражение на касатора за неправилна правна квалификация е неоснователно.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII – ти касационен състав

**Р Е Ш И:**

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.09.2020 г., постановено по НАХД № 4912/2020 г.  
по описа на Софийския районен съд, НО, 93-ти състав.  
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.